

DÖNÜŞÜM

TAKSİM MAKSİM

PINAR AKKURT
HÜSEYİN BAHİRİ ALPTEKİN
SELÇUK ARTUT
NANCY ATAKAN
VAHAP AVŞAR
SERKAN DEMİR

KÜRATÖR
AYÇA OKAY

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ
ÖZLEM GÜNYOL / MUSTAFA KUNT
MANAF HALBOUNI
ROBERT MONTGOMERY
SEÇKİN PİRİM

DANIŞMAN
PROF. DR. HÜSAMETTİN KOÇAN

30 EKİM - 14 KASIM 2021

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

TAKSİM MAKSİM

Danışman:

Prof. Dr. Hüsamettin Koçan

Küratör:

Ayça Okay

Küratör Asistanı:

Berna Bağlam

Sanatçılar:

Hüseyin Bahri Alptekin

Manaf Halbouni

Nancy Atakan

Özlem Günyol / Mustafa Kunt

Pınar Akkurt

Robert Montgomery

Seçkin Pirim

Selçuk Artut

Serkan Demir

Şakir Gökçebağ

Vahap Avşar

Prodüksiyon:

Dream Design Factory

TAKSİM MAKSİM

İstanbul'un kalbindeki çeşitliliği ve çok sesliliği yakınsayan Beyoğlu semti şehrin kültür mozaiğini oluşturan başlıca bölgeler arasındadır. Osmanlı Devleti'nin su taksimi yapmasından adını alan Taksim Meydanı ise yıllar içerisinde değişen ve dönüşen bir tür nesnelere meydanı olarak; artan ziyaretçilerinin gelip geçişine izin veren, cezbedici ışıklı tabelaların kendine zahmetsizce yer bulduğu, müziğin, kültür-sanatın, zanaatın eklemeli olduğu; eğlenceli buluşmalar kadar hüzünlü vedalara da tanıklık eden bir yer olmuştur.

Meydanın dönüşümüyle oluşan dokuda şüphesiz biçimsel ve yapısal öğelerin bir araya gelişi kadar, birey ve nesne ilişkisinin hatırı sayılır bir önemi vardır. Geçmişten günümüze insanların yolu nesnelere kesişmiş olup; sonucunda meydana gelen hareketli ilişki, nesnelere hayatlarımızdaki yeri, etkileşime girdiği durumlar, çok çeşitli ifade ve kullanım alanları meydana getirmiştir. Endüstriyellemenin de etkisi ile nesnelere, onları yapmak için gerekli başka nesnelere ve insanlara dayalı bir ihtiyaç döngüsü başlamıştır.

Artık insanlar ve nesnelere birbirine **"dolanık"**tır.

2000'li yıllardan beri kapalı olan Maksim'de nesnelere daha derin ve karmaşık anlamlar yükleyen on bir sanatçının yapıtı, sosyolojik bir olgu olarak karşımıza çıkan "dolanıklık" kavramına atıfta bulunur. Birbirinden uyumsuz nesnelere bir araya gelerek yarattığı kakofoni, dolanıklığı çarpıcı ve mizahi şekilde gözler önüne serer. Böylelikle nesnenin ihtimallerini, insanlarla birbirlerine nasıl dolandığını, nasıl içkin olduklarını gösterir. Düşük statüdeki fiş, konserve kutusu, reflektör, testere ve mandal gibi gündelik nesnelere yüksek sanat kanonuna karşı gelmeyi; tren rayları, pasaport motifleri, ışıklı otel tabelaları gibi nesnelere ise aidiyeti, sürekli hareket halinde olmanın önemini ve nesnenin insanlar için ifade alanının genişliğini karşımıza çıkarır. Bu karşılaşma sergi mekânı duvarını kaplayan "A Sea of Possibilities" adlı şiir ile gerçekleşirken aynı zamanda dilbilimsel dönüşümün imkanlarının sınırsız ve sonsuz olasılıklarını keşfetmemizi sağlar.

Taksim Maksim'de nesnenin dönüşümü, ihtimalleri ve dolanıklığı üzerine görsel ve işitsel bir dil ile kurgulanan yapıtlar; karşılaşmalar, buluşmalar, soylulaşma, göç, kimlik, çok kültürlülük, geçmişe özlem, geri dönüşüm ve kent yaşamı gibi 21. yüzyıl kavramlarını karşımıza çıkarır.

"Dolanıklık," çeşitli sosyal teori ve maddi kültür çalışmalarından hareketle öncelikle şeylerin nesne doğasını, ardından da insan ile şey, kültür ile madde ve toplum ile teknolojinin bir karşımı olan döngüsel kavramdır. İnsanlar ürettikleri şeylere bağlı, ürettikleri şeyler diğer şeylere ve bu şeyler de insanlara bağımlıdır.

Küratör: Ayça OKAY

Ayça Okay

(1991, İzmir)

1991 yılında İzmir’de doğan Ayça Okay, lisans eğitimine kadar İzmir’de yaşamıştır. 2013 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi’nde yüksek lisansını tamamlayan Okay, Işık Üniversitesi Görsel Sanatlar Bölümü Sanat Kuram ve Eleştiri alanında ikinci yüksek lisans programına devam etmektedir. Contemporary İstanbul Vakfı Kültür Sanat Programlar Direktörlüğü, İstanbul Havalimanı İGART Yürütme Kurulu Koordinatörlüğü ve sanat danışmanlığının yanı sıra bağımsız çağdaş sanat küratörü ve yönetmeni olarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Borusan Contemporary, QNB-Finansbank, Anna Laudel Gallery ve New York merkezli Hub Design gibi farklı kurum ve sanat alanları ile proje ve sergiler gerçekleştirmiştir. 2020 yılından beri Piksel Yeni Medya Misafir Sanatçı Programı’nda Sanat Yönetmeni olarak görev almakta, 2021 yılı itibari ile İstanbul Kültür Sanat Vakfı ve UNESCO iş birliği ile gerçekleşen Kültür Hattı Projesi’ne Türkiye’den seçilmiştir. 2016 yılından günümüze Türkiye Bilişim Vakfı, Türk Üniversitesi Kadınlar Derneği, İyilik İçin Sanat Derneği gibi sivil toplum kuruluşlarının projelerinde görev almış ve sanat burs destek programları, sergiler, misafir sanatçı programlarına halen destek olmaktadır. Posta Gazetesi, Artfulliving, Kafkaokur, Platin Dergisi gibi yayınlarda sanat yazıları bulunmaktadır. BASE ve Step İstanbul kapsamında gerçekleşen panellerde moderatörlük görevi üstlenmiştir.

Hüseyin Bahri Alptekin

(1957-2007, İstanbul)

Hüseyin Bahri Alptekin, üretimlerinin çoğunu planlı seyahatlerinde düşünmüş, tasarlamış ve gerçekleştirmiş bir sanatçıdır. Alptekin, vaatler ve bunların sıradan gerçeklikleri arasındaki farka hayrandı. Bu vaatler, uzak bir yer deneyimi sunan ucuz bir otelin adında veya pek de inandırıcı olmaksızın, lüks ya da egzotikmiş gibi sunulan seri üretim ürünlerinin markalaştırılma biçiminde bulunabildi. Sanatçı, fikrin ve malzemenin toplandığı, sürecin etkisi ve

mücadele hali ile ham halinden olgunlaşmaya uzanan dönüşümünü üretim pratiğine yansitti. Seyahatin, belirli bir kimyasal durum, hareket halindeyken düşünmek ve kalıcı özgürlük motivasyonu olduğunu savunan sanatçının yapıtlarında yer alan farklı otellere ait ışıklı tabelalar; hareket halindeyken zihnin ve görsel düzenin, gündelik yaşamda olduğundan çok daha farklı çalıştığını anlatır. Sanatçının seyahat ettiği ülkelerde kaldığı ve rastladığı oteller, Alptekin'in

pek çok işine konu olur. Sanatçı, H-Faktörü: Misafirperverlik/Husumet (2003-2007) işinde Hotel Odessa, Hotel Bagdad ve Hotel Estambul'un tabelalarını kamusal alanda onlar için belirlenen yer ve tanıtma, tanımlama, yer gösterme görevlerinden kopararak kendisi gibi özgür ve hareket halinde bir yapıya bürünmesine olanak sağlar.

Otel Estambul, H-Faktörü: Misafirperverlik/Husumet, 2003/2007, Otel Tabelası, 17 x 78 x 12 cm, 112 x 59 x 12 cm, Edisyon 3/3 + 1 AP, Işıklı Kutu

Hotel Estambul, H-Fact: Hospitality/Hostility, 2003/2007, Hotel Sign

17 x 78 x 12 cm, 112 x 59 x 12 cm, Edition of 3/3 + 1 AP, Light Box GALERIST'in izniyle / by courtesy of GALERIST

Alptekin (1957-2007, İstanbul) değerli çağdaşlarının aldığı klasik sanat eğitiminin aksine Paris'te estetik, sanat felsefesi ve sosyoloji eğitimleri aldı. Çocukluğundan beri kolaj yapan, 70'lerde ise fotoğraf çekip resim yapmaya başlayan Alptekin, fotoğraf yerleştirmeleri, videolar, kolajlar kullanarak çok katmanlı görsel bir dil yarattı. Çalışmalarında toplumsal

olayların gündelik yaşama etkisini merceğine alarak, insanlar ve nesnelerin coğrafyalar üzerindeki etkisini gözlemledi. Sanatçı, 2007'de 52. Uluslararası Venedik Bienali'nde "Don't Complain" isimli yerleştirmesiyle Türkiye'yi temsil ettikten sonra Londra'da Tate Modern'de düzenlenen "Global Cities" adlı sergide yer aldı. 2000-2004 yılları arasında, kâr

amacı gütmeyen "Sea Elephant Travel Agency" adlı sanatçı kolektifini hayata geçirdi. Sanatçının bazı eserleri Tate Modern ve MoMa koleksiyonunda yer almaktadır.

Otel Bağdat, H-Faktörü: Misafirperverlik/Husumet, 2003/2007, Otel Tabelası, 58 x 89 x 14 cm, Edisyon 3/3 + 1 AP, Işıklı Kutu

Hotel Bagdad, H-Fact: Hospitality/Hostility, 2003/2007, Hotel Sign

58 x 89 x 14 cm, Edition of 3/3 + 1 AP, Light Box GALERIST'in izniyle / by courtesy of GALERIST

Otel Odessa, H-Faktörü: Misafirperverlik/Husumet, 2003/2007, Otel Tabelası, 62 x 82 x 12 cm, Edisyon 3/3, Işıklı Kutu

Hotel Odessa, H-Fact: Hospitality/Hostility, 2003/2007, Hotel Sign

62 x 82 x 12 cm, Edition of 3/3, Light Box GALERIST'in izniyle / by courtesy of GALERIST

Selçuk Artut

(1976, İzmir)

Yapıt, sanatçının ilkokul yıllarında bir süreliğine İzmir’de yaşadığı öğretmen lojmanı günlerine kadar uzanan bir hafızanın üretimi niteliğindedir. Büyük bir lise kampüsü olan yerleşkenin bir tarafı yüksek ve alabildiğince uzun duvarlardan oluşmaktadır. Sanatçı, duvarın neden orada olduğunu ve arkasında ne olduğunu merak etmektedir. Yerleşkenin dışında kalan Artut’un ilkokul arkadaşının evi ise ahşaptan üretilmiş, oldukça eski bir yapıdır. Artut ve ilkokul arkadaşı oyun oynamak için arkadaşının evine giderler, oyun esnasında yayılan

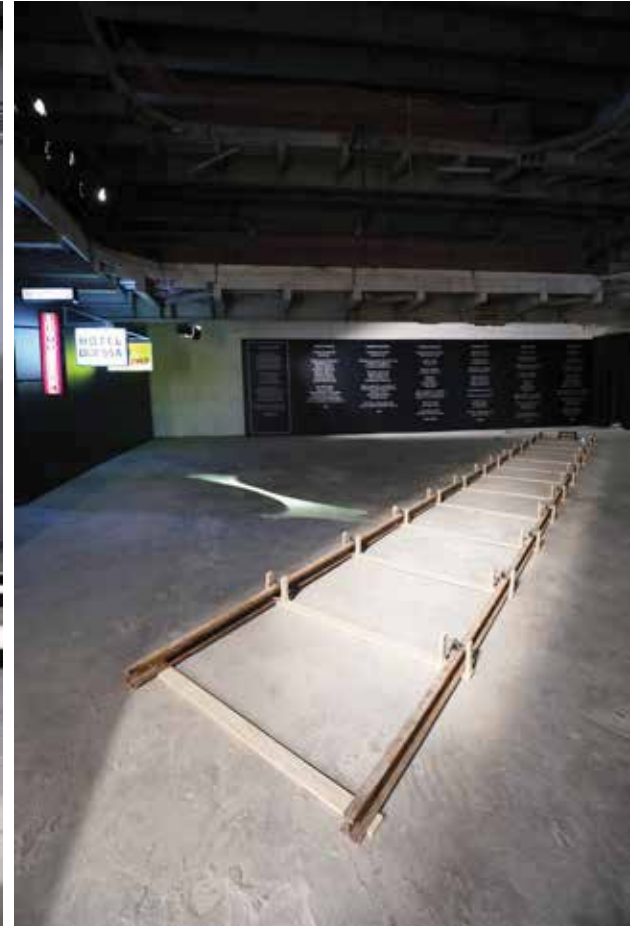
titreşimler ve peşinden gelen yükselen seslerin gürültüsü güçlü bir tren sesine dönüşür. Sanatçı, bir trenin evin hemen yanı başından hızla geçtiğini anlar.

Henüz çocuk olan Artut, keskin bir ayrımın varlığını o an hisseder. Kendisini ve ailesini öteki tarafta -lojmanda- bu durumdan koruyanın, yani ardında ne olduğunu hep merak ettiği şeyin o upuzun ve yüksek duvarlar olduğunu anlamıştır. Yıllar sonra belleğindeki bir anının izini sürerek ürettiği “İki Satırlık Ritim” adlı eserinde bahsi geçen duvarların kimi zaman görünür kimi zaman görün-

mez biçimlerde etrafımızı sarmış olduğu gerçekliğiyle yüzleşmemizi sağlar. Aynı trende gidiyor olsak da içinde yaşadığımız toplumda bireysel yaşama hallerimizin toplumdan son derece kopuk boyutlarda gelişmesine odaklanır. Kendi ellerimizle örmeye başladığımız duvarlar ise freni kopuk ve yolunu şaşmış bir tren hızıyla gün geçtikçe yükselmeye devam etmektedirler. İzleyici, eserin yan tarafında bulunan pedala bastığında harekete geçirdiği mekanizmayla, sanatçının anılarında bahsi geçen tren sesine tanıklık ederek bu hikâyenin bir parçası haline gelir.

İki Satırlık Ritim, 2021, Tren Rayları, Mekanik Ses Üreticileri, Elektrik Kontrol, 12 m x 1,5 m, Ses Yerleştirilmesi
Two Lines of Rhythm, 2021, Railroad Bed, Mechanical Sound Transducer, Electric Control, 12 m x 1,5 m, Sound Installation

Selçuk Artut (1976, İzmir), sanatsal araştırmaları ve üretimlerinde insan-teknoloji ilişkisinin teorik ve pratik boyutlarına odaklanır. Artut'un çalışmaları Dystopie Sound Art Festival (Berlin, 2018), Moving Image NY (New York, 2015), Art13 London (Londra, 2013), ICA

London (Londra, 2012), Art Hong Kong (Hong Kong, 2011),10. İstanbul Bienali (İstanbul, 2007)'nde sergilenmiş ve Artsy, Creative Applications, CoDesign, Visual Complexity, CNN GO gibi mecralarda yer almıştır. Sanatçı, Medya ve İletişim üzerine doktorasını İsviçre'deki European

Graduate School'da tamamlamıştır. Güncel olarak, Ses ve Etkileşim dersleri verdiği Sabancı Üniversitesi'nde Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı programını yürütmektedir.

Nancy Atakan

(1946)

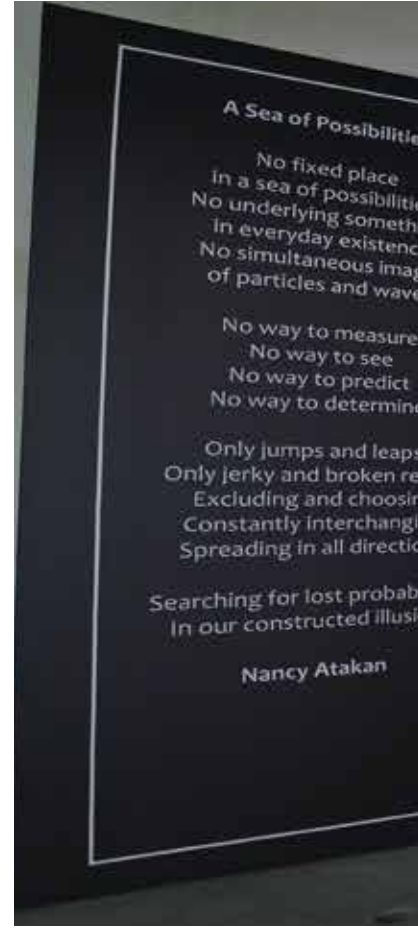
Olasılıklar Deryası, tıpkı adından da anlaşıldığı gibi gerçekliğin anlatsal boyutunun ve objektifliğin imkânsızlığının altını çizmektedir. Her şeyin ve hatta tarihin dahi bir öykü olduğu anlatısını...

Umberto Eco, Bitkisel ve Mineral Bellek isimli metninde, dilbilimsel bir sistemin, ele alınan doğal dilin sergilediği olasılıklar bütünü olduğunu yazar. Sınırlı sayıda sözcükle ve dilbilimsel kuralla sonsuz sayıda cümle üretilebilir. Bir kimsenin üretebileceği metin sayısı sonsuz ya da belirsiz olsa da, kişi cümleleri kullanarak dilbilimsel sistemin sonsuz veya belirsiz olasılıklarını sonlu veya belirli bir metne indirger.

Bu yerleştirmede Eco'nun önermesine gönderme yapan sanatçı şu soruyu gündeme getiriyor: "Olasılıklar Deryası" isimli sonlu ya da belirli metinlerin çevirileri sınırlı ve sonlu mu, sınırlı fakat gerçekte sonsuz mudur, sonsuz fakat sınırlı mıdır, yoksa sınırsız ve sonsuz mudur?

İngilizce bir metnin Türkçe ya da herhangi başka dilde çevirisini yapabilecek bir kimse, sonsuz veya belirsiz olasılıkları, sonlu ya da belirli bir metne indirgemek için sözcük tanımlarını; bağlam içerisinden çıkarılan anlamları ve iki ayrı dilbilimsel sisteme dair kişisel bilgi derecesini kullanır.

Fakat herkesin bilgileri, inançları ve yorumları birbirinden kısmen farklı olduğu için, farklı öğeler arasında herkes tarafından beklenmedik bağlantılar kurulabilir. Her ne kadar bir çevirmen iki dilbilimsel sistemin belirsiz olasılıklarını sonlu bir metne indirgese de bir avuç çevirmen belirsiz sayıda çeşitlilik üretebilir. Bu çalışma 2006 yılında Mısır'da sergilendiğinde "Google Translate" yoktu. Böylelikle bu durumda şu soruyu sorabiliriz: Sonsuz yerine teke doğru gidiliyor olabilir mi?

Olasılıklar Denizi, 2006/2021, MDF üzerine 7 Adet Folyo Baskı, 12 m x 3 m, Enstalasyon
A Sea of Possibilities, 2006/2021, 7 Foil Prints on MDF, 12 m x 3 m, Installation

Amerika doğumlu ve İstanbul merkezli bir sanatçı olan **Atakan (1946)** sanatçı kimliğinin yanı sıra sanat tarihçi ve öğretmen kimliğiyle de 1970'lerden bu yana sanat çevrelerinde aktif bir rol oynamaktadır. Sanatsal pratiğinde yerleştirme,

video, fotoğraf, dijital baskı, neon ve yazıyı kapsayan çoklu bir yaklaşımı benimser. Feminizm, toplumsal cinsiyet, küreselleşme, toplumsal bellek gibi disiplinlerden beslenen üretimlerinin yanında İstanbul'u merkeze alarak, tarihi

ve kültürüne göndermeler yapan üretimleriyle de tarihsel anlatılarla gündelik yaşamı bütünleştirir.

Vahap Avşar

(1965, Malatya)

İlk kez 1991 tarihinde üretilen “200 Kumbara” adlı eser bu kez daha fazla çoğaltılarak yeniden karşımıza çıkıyor. Binlercesinin sergi mekânının bir bölümünde egemen olduğu, artık tüketim kültürünün daha hassas bir döneminin sembolü olmaktan çıkan “kumbaralar,” Taksim Maksim’de nostaljik bir imgelemin yanı sıra yeniden kullanılma, onarılma ve geri dönüştürülme fikri ile bir kez daha ele alınıyorlar. 90’lı yıllarda “ileri dönüşüm” henüz kullanılmama-

yan bir terim olduğundan eserin o dönemki anlatımında sıkça “yeniden kullanılan” teriminin tercih edilmesi ve günümüzde hayatımızın büyük bir bölümünde ileri dönüştürülmüş malzemelerin yerinin oldukça önemli olması, günümüzdeki değişim ve dönüşümün sembolü niteliğindedir. Taksim Maksim sergisinin düşük değerli malzemelerle yüksek konseptli sanat kanonu getirme motivasyonu-na doğrudan uyum sağlayan “200 Kumbara,” sanatçının İstanbul’da

kapalı çarşı çevresindeki kirtasiyelerde bu güzel renkli kumbaraları görmesi üzerine ortaya çıkmıştır. Yanlış basılmış iki yüz teneke kutunun, iki yüzü aynı anda ifade etmesiyle ortaya çıkan “200 Kumbara” başlığı, yapıta bu şekilde adını vermiştir.

200 Kumbara, 1991/2021, Atık Teneke ve Ahşap, Mekâna Özgü Düzenleme, Değişken Ölçüler, Enstalasyon
200 Moneybox, 1991/2021, Site-specific Installation, Variable Dimensions

Vahap Avşar (1965, Malatya), yerel ve küresel politikaları sorguladığı çalışmalarında popüler kültürün estetiğini kullanarak eleştirel bir bakış açısı sunar. Hafızamızda yer eden imgeler ve gündelik nesnelere kullandığı üretimlerinde, üstü kapatılan meseleleri gün yüzüne çıkararak ortak belleğimizi tazeler. Yer yer minimalist üslubunda fotoğraf,

resim, yerleştirme, performans ve hareketli görüntü gibi çeşitli teknikleri kullanır. 1985-1989 yılları arası İzmir'deki Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim gördüğü sıralarda Türkiye'nin önemli kavramsal sanatçılarından Cengiz Çekil'in heykel atölyesinde asistanlık yapan sanatçı, daha sonraları yüksek lisans eğitimi için

gittiği Bilkent Üniversitesi'nde araştırma görevlisi olarak çalıştı. 1995'te davet edildiği misafir sanatçı programı sonrasında New York'a yerleşme kararı alan Avşar, çalışmalarını halen bu kentte sürdürüyor.

Pınar Akkurt

(1978, İstanbul)

Sanatçı, yapıtında reflektör gibi ulaşılması kolay gündelik nesnelerin deneysel bir yaklaşım ile yeni görsel diller oluşturmasına ve farklı ölçeklerde sürdürülebilir sistemler tasarlamasına olanak sağlamıştır. Bir tarafı altın, bir tarafı gümüş reflektörler; mekânın hafızasına

atıfta bulunarak dönemin ışıtısı, pırılıtı, gazino kültürü ve o kültürün ayrılmaz parçası olan stüdyo fotoğraflarından bir nesne olarak karşımıza çıkmaktadır. Akkurt'un atık malzemelerin farklı kullanım-larını araştıran güçlü bir arşivci olması, reflektörlerin kendi tem-

siliyetleri dışındaki potansiyellerini düşünmemizi sağlar. Işık ve yansıma, pırılıtı ve hareket ile sonuçlanır. Mekân statiklikten kurtulur, yıllar sonra yeniden ışığa ve harekete kavuşur.

Reflektörler, 2021, Karışık Teknik, 420 x 420 cm, Enstalasyon
Reflectors, 2021, Mixed Media, 420 x 420 cm, Installation

Odak noktası ileri dönüşüm olan **Pınar Akkurt (1978, İstanbul)** ulaşılması kolay, dikkat çekmeyen, hatta çöpe gideceği düşünülen nesnelere tasarlayarak üretimini gerçekleştirir. Bu nesnelere farklı formlara

dönüştürdüğü renkli, pratik, deneysel çalışmalarında, yeni bir görsel dil ve farklı ölçeklerde sürdürülebilir sistemler tasarlayarak atık meselesine bireysel müdahalelerde bulunur. Yanı sıra Akkurt, atık malzemelerin

farklı kullanımlarını araştıran ve basit örneklerini arşivleyen İleri Dönüşüm Kütüphanesi'nin kurucusudur.

Manaf Halbouni

(1984, Damascus, Suriye)

Suriye kökenli sanatçı Manaf Halbouni, Almanya'da kendi karşılaştıklarından yola çıkarak Almanya kamuoyunun karşısına pek de yüzleşmek istemeyeceği sorunları, araba ve otobüs gibi gündelik taşıma araçlarını sembolleştirerek çıkartıyor. Bir sanatçı ya da vatandaş olarak sadece Suriye gibi savaş ya da göç yaşanan bir coğrafyada değil, Almanya'nın büyük kentleri gibi güncel konut sorunu ve pahalılığının yaşandığı bir ortamda da aniden evsiz kalabilirsiniz. O zaman sığırdığınız kadar eşyayla arabınıza binip gitmek tek çareniz olabilir. Dresden'de yaşadığı emlak sorunları nedeniyle arabasını mobil bir ev-atölyeye dönüştürüp kullanan

Halbouni, her yeri (veya hiçbir yeri) yuvası sayan, göçebeliği gerçekten deneyen bir sanatçı. Kendi arabasının yanı sıra son yıllarda Avrupa'nın çeşitli sanat kurumlarında eski arabaları dönüştürüp sergileyen sanatçı, kimi zaman kamusal alanlarda insanların birkaç gün geçirebilecekları araba-barnaklar da yerleştirdi. Böylece, yersiz-yurtsuz yollara düşen milyonlarca insanın kayıp, direnç ve umudunu hatırlattı. Sanatçının kamusal bir barış anıtı sayılan ikinci çalışması ise, son yılların en acıklı göç dalgasını yaratan Suriye İç Savaşı'nın katı gerçekliğini Dresden ve Berlin meydanlarına taşıdı. İlk olarak kendi yaşadığı Dresden'in pazar meydanındaki katedralin önüne

dikey yerleştirdiği üç gerçek yolcu otobüsüyle aşırı sağın tepkisini çeken sanatçı, aynı otobüsleri iki Almanya'nın birleşmesiyle Berlin kentinin sembolüne dönüşen Brandenburg Kapısı'nın önüne de dikmişti. Tarihi anıtların önünde yarattığı bu yeni anıtla Halbouni, bizim için sıradan bir toplu taşıma aracı olan otobüslerin nasıl savaş barikatına dönüşebildiğini hatırlatıyor. Nitekim Almanya kamuoyu, memleketini terk edip başka ülkelere sığınan Halep halkının saldırılardan hayatta kalmak için tek çaresinin gerçekten de devasa otobüsleri evlerinin önüne dikmeye çalışmak olduğunu pek de bilmiyor.

Şam'da dünyaya gelen **Halbouni (1984, Damascus, Suriye)** katılımcı yaklaşımı barındıran sanatsal pratiğinde sıradan nesnelere ve materyalleri kullanır. Çalışma-

larının ana motifini göç, ev, vatan, savaş tarihi, küresel politikalar oluşturur ve bu konularda zaman zaman mizahi, zaman zaman eleştirel bir dille dokunuşlar

gerçekleştirir. Heykel çalışmaları da bulunan Halbouni'nin yapıtları kamusal alanda da sıkça sergilenir.

Yarım Ev No.3, 2019, Buluntu Materyallerle Oluşturulmuş Karışık Teknik, 100 x 120 x 150 cm, Enstalasyon
Half Home No.3, 2019, Mixed Media Created with Found Materials, 100 x 120 x 150 cm, Installation
Sanatçı ve Zilberman Galerisi'nin izniyle / by courtesy of the artist and Zilberman Gallery

Özlem
Günyol

&

Mustafa
Kunt

(1977, Ankara)

(1978, Ankara)

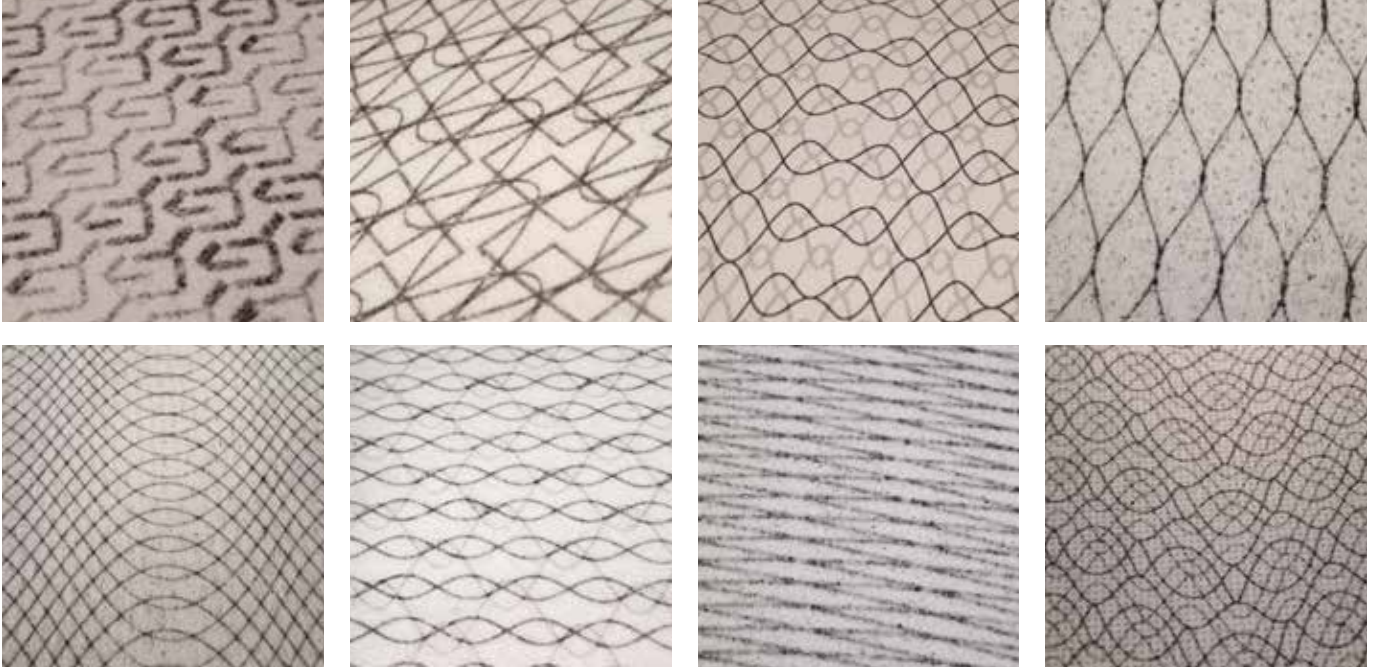
Resmi bağlayıcılığı ile yasal bir evrak olan pasaport, ait olduğu kişinin sadece kişisel kimliğinin kanıtı olmakla kalmaz, milli aidiyetini de gösterir, bu nedenle de sınır geçişlerindeki kontrollerde gösteril-

mesi şart olan bir seyahat dokümanıdır. “Devlet Resimleri” başlıklı sanatçı kitabında çeşitli ülkelerin pasaportlarından alınan motiflerin büyütülmüş versiyonlarının olduğu 24 imajın yalnızca 8 tanesi

“Taksim Maksim” için seçkiye dahil edilmiştir. Bu ayrıntılar, soyut süslemeci çizgilerden oluşan imajlara dönüştürülürken ilk işlevleriyle bağları koparılmaktadır.

Devlet Resimleri, 2008/2021, 8 Adet Pasaport, Fine Art Baskı, 121 x 177 cm, Enstalasyon
Government Pictures, 2008/2021, 8 Passports, Fine Art Print, 121 x 177 cm, Installation
Sanatçı ve Dirimart'ın izniyle / by courtesy of the artist and Dirimart

Özlem Günyol (1977, Ankara) ve **Mustafa Kunt (1978, Ankara)**, 2001'de Ankara Hacettepe Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra Almanya'ya taşınarak, burada Frankfurt Sanat

Akademisi'ne -Städelschule- devam ederler. 2005 yılından bu yana birlikte gerçekleştirdikleri üretimlerinin merkezinde bireysel ve kolektif aidiyetin temsili, dilin anlamını, sembolleri ve

medya tarafından iletilen enformasyonu ve tüm bunların kültürel olarak kodlanmış anlayış kalıplarıyla bağını sorgularlar.

Robert Montgomery

(1972)

Montgomery'ye göre sanatın amacı tanışma zahmetine girmeden yabancıların kalplerine dokunmaktır. Sanatçı, erken dönem üretim pratiğinde sıkça kullandığı uzun, şiirsel başlıklarla minimalist heykeller yapmış ve zaman içerisinde buluntu nesnelere de yolculuğuna dahil etmiştir. Çağdaş kent hayatımızda

kamusal alanda kendine zahmetsizce yer bulan ışıklı tabelalar tanıtım, tanımlama, bilgi verme, talimat verme gibi pek çok amaçla hizmet ederler. Bu tabela "Taksim Maksim"de ise nesnenin dönüşümüne tanıklık etmemizi sağlar. Doğu Londra'nın grafiti sanatçılarından, Philip Larkin'in şiirin-

den, Guy Debord'un felsefesinden ve Mayıs 1968'deki Fransız öğrenci protestocularından esinlenen Robert Montgomery'nin metne dayalı kavramsal çalışmaları hem gizemli hem de duygusal olarak yankılanır.

Anlam ve Gerçeğin Yavaşça Kayboluşu, 2014, 3Edisyon + 1AP, Kontrplak, Bakır, Alüminyum, 12 Voltluk Ledler, Ampüller, 220 x 120 cm, Işıklı Kutu

The Slow Disappearance of Meaning and Truth, 2014, Edition of 3 Artist Proof -1, Plywood, Copper, Aluminium, 12 Volt ledS, Light Bulbs, 220 x 120 cm, Light Box

Sanatçı ve İstanbul '74'ün izniyle / by courtesy of the artist and İstanbul '74

A neon sign with a black outline and a white background. The top part of the sign features the words "THE SLOW" in large, bold, black letters, each letter contained within a circular neon tube. Below this, the word "DISAPPEARANCE" is written in a large, bold, black sans-serif font. Underneath "DISAPPEARANCE", the words "of Meaning" are written in a cursive script font. At the bottom of the sign, the words "AND TRUTH" are written in a smaller, bold, black sans-serif font. The sign is set against a warm, golden-yellow background with a soft glow.

THE SLOW
DISAPPEARANCE
of Meaning
AND TRUTH

Sanatçı, şair, heykeltıraş olan **Robert Montgomery (1972)** İskoç asıllı ve Londra merkezli bir

sanatçısıdır. Işıklı ve çeşitli metin-şiiirlerden yarattığı mekâna özgü yerleştirmeleriyle karşımıza

çıkıyor. Kamusal alanda yer bulan eserleri kavramsal sanatın örneklerini sergiler.

Seçkin Pirim

(1977, Ankara)

Seçkin Pirim, "Sessizlikten Sonra" adlı yapıtında, heykellerinde de kullandığı minimalizmi ve bunu takip eden geometrik formları, çok katmanlı şiirsel diliyle beraber tıpkı

bir rölyef gibi kağıda aktarır. Bu aktarım estetik ve kavramsal çerçevede kendini gösterir. İki boyutlu kağıt işlerini üç boyutlu bir blokta temsil etmek için kağıtları

kesip ayırarak izleyiciye sunar. Böylelikle geride kalan parçaları göremez, yok olan parçaların var ettiği illüzyon içeren bir oyunu izleriz.

Sessizlikten Sonra, 2020, 300 gr. Kesilmiş Bristol Kağıdı, 86 x 206 x 15 cm, Rölyef
After Silence, 2020, 300 gr. Bristol Paper Cut Out, 86 x 206 x 15 cm, Relief
Sanatçı ve Dirimart'ın izniyle / by courtesy of the artist and Dirimart

Eserlerinde çok katmanlı bir dil oluşturan **Seçkin Pirim (1977, Ankara)**, tekrar eden formdan oluşan heykel ve tasarımlarıyla dikkat çeker. Sanatçı, hem yerel hem uluslararası sanat kurumları ve sanat galerilerinde gerçekleştirdiği çok sayıda sergiyle heykel ve

tasarım dallarında 20'den fazla ödüle layık görülmüştür. Pirim, aralarında Borusan Sanat, Pera Müzesi, Museum Haus Konstruktiv, Glory Yeh Museum & Sculpture Park, Yverdon-les-Bains ve Saatchi Gallery'nin yer aldığı kurumlarda sergilenen yapıtlarının yanı sıra

2021 yılının eylül ayında Louis Vuitton'un İstanbul mağazasına kalıcı bir yerleştirme gerçekleştirmiştir.

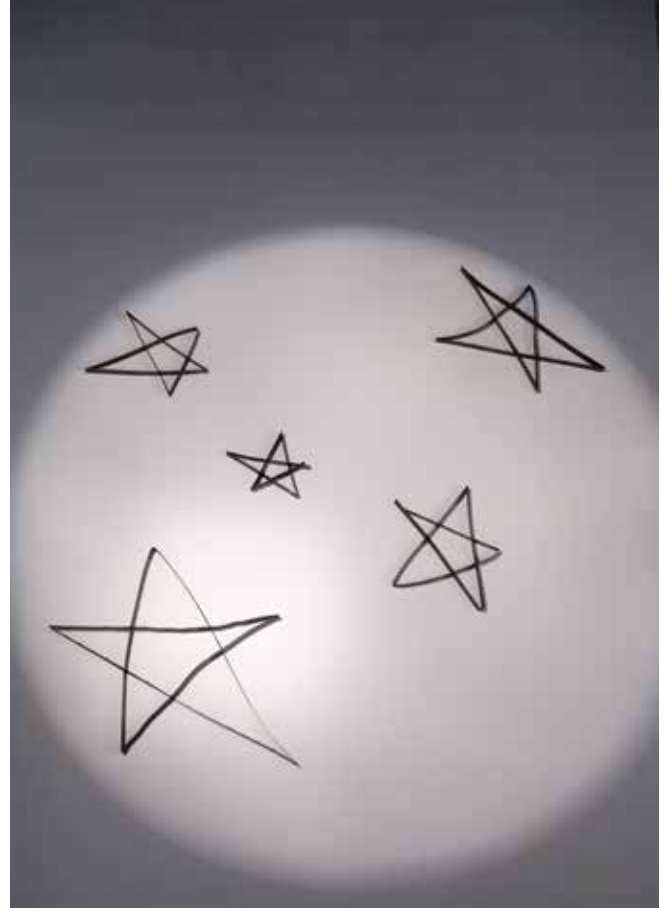
Serkan Demir

(1975, Kahramanmaraş)

Serkan Demir'in "Beş Yıldız" isimli yapıtı, kentsel "soylulaştırma" olarak tanımlanan "gentrification" kavramını tartışmaya açar. Kentsel dönüşüm adı altında son 20 yıldır kent mekânlarında gerçekleşen zorunlu yer değiştirme olgusunu yeniden gündeme getirir ve sorular sorar. Kentin tarihi bölgelerini orada yaşayan sakinlerinden arındırarak gerçekleştirilen ayıklama operasyonuna ve şehrin çeperinde oluşan daha ucuz bölgelerde yaşama-ya zorlayan stratejik duruma ilişkin bulguları inceler.

Mutenalaştırma sürecine bakıldığında kent peyzajında kurgulanan tüm değişikliklerin, beş yıldızlı konut alanlarının, otellerin ve benzeri yapıların geri planında, bu kapsamlı dönüşümü ve başkalaştırmayı üstlenen ekonomik ve politik gücün durduğu rahatlıkla görülebilir. Bu çalışmada, özellikle "Beş Yıldız" ifadesi etrafında "kentsel süzülme" ya da "soylulaştırma" olarak tanımlanan "gentrification" kavramını sergi alanına taşıyarak tüm yönleriyle tartışmaya açmaya çalışır. Mekânda dikey bir duvar

yüzeyine yerleştirilecek olan bu paslı metal testereler, yıldızlardan beklenen ışıltılı, parlak bir görünümünden oldukça uzak bir görünüme sahiptir. Bu yanı ile "Beş Yıldız" hem mekânı işaretler hem de kentin dönüşümü kavramı üzerinden "soylulaştırma" olgusuna ironik bir bakış atar.

Beş Yıldız, 2021, Metal Testere, 500 x 350 x 12 cm, Enstalasyon
Five Stars, 2021, Metal Saw, 500 x 350 x 12 cm, Installation

Serkan Demir (1975, Kahramanmaraş) yaşadığı coğrafyanın gerçekliğine paralel şekilde, kültürel bir izlenim haritası oluşturmayı hedefler. Bu haritada coğrafyasının mitosu, müdahale mekanizmalarının toplumsal

pratiğe yansımaları, inanç kavramının yaşamsal örüntülerle kurduğu bağ ironik bir dille karşımıza çıkar ve üretim pratiğinde eleştirel bakış açısıyla kesişir. Çalışmalarını bir nevi “görsel soruşturma” metinleri

olarak tanımlayan sanatçı, yerleştirme, heykel ve hareketli kurgular gibi farklı teknikleri pratiğinde barındırır.

Şakir Gökçebağ

(1965, Denizli)

Sanatçının üretim pratiğinde biçim ve renk mücadelesinde biçim her zaman kazanan olur. Mekâna yönelik yapılan bu çalışmada da bilinçaltımızda yer edinen, alışkın olduğumuz objeler karşımıza çıkar. Planlı bir seçimden ziyade tamamen hislerle seçilen nesnelere, pek çok yönden katmanlı ve yeni bir düşünce zemini oluşturarak, biçiminden taşarak kendini gösterir. O veya bu şekilde birbirine eklenen objeler, parça bütün ilişkisi

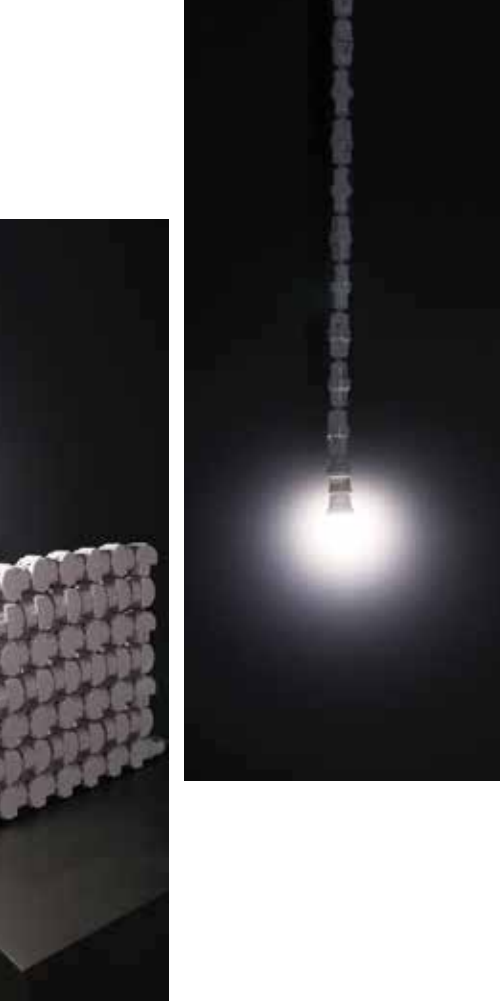
üzerinden farklı bir anlam kazanır ve kendi dünyasını yaratır. Ancak bu dönüşüme rağmen nesnelere ilk temsil halinden koparılmaz ve uzaklaştırılmaz.

Dönüşüme davet edilen fiş, mandal ve alışveriş fileleri gibi endüstriyel ve gündelik nesnelere kendi içinde değerleri ve potansiyelleri ile standart nesne olarak betimlendiği tüketim kültürü içindeki yeri ile kıyaslanır. Her obje kendi içinde bir yaratıcılık barındırır.

İzleyici ile iletişim kurmakta zorlanmayan nesnelere üzerinden, Maksim gibi aşına olunan mekânlarda kurgulanan yapıtlar geçmiş ile şimdi arasında gelgitler yaratır. Planlı bir yolculuk yoktur, önemli olan hayal gücünün harekete geçiyor olmasıdır.

- Direnış 3**, 2008, Karışık Teknik, 207 x 6 x 6 cm, Enstalasyon
Resistance 3, 2008, Mixed Media, 207 x 6 x 6 cm, Installation
Direnış 4, 2008, Karışık Teknik, 47 x 41 x 6 cm, Enstalasyon
Resistance 4, 2008, Mixed Media, 47 x 41 x 6 cm, Installation

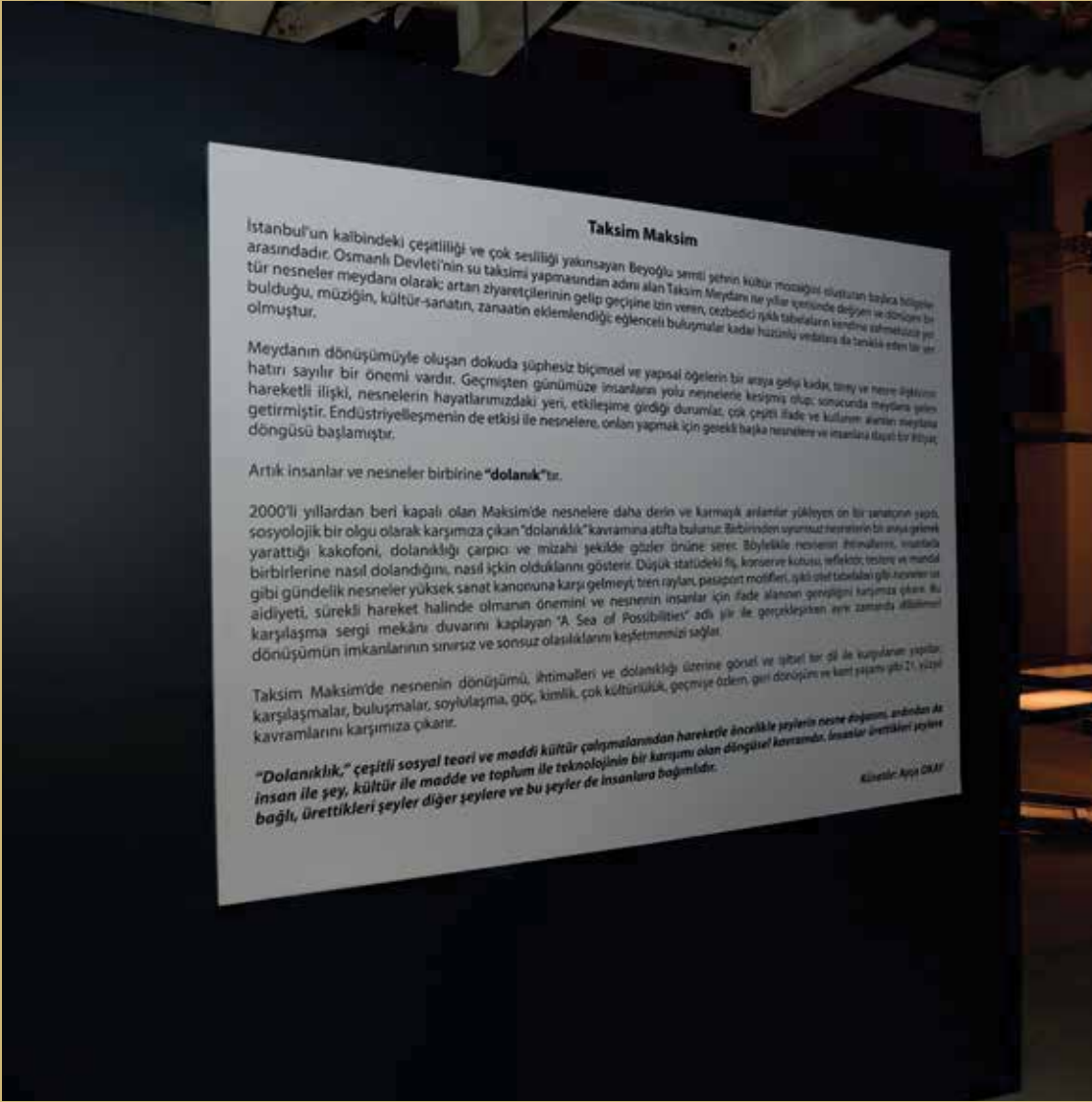

Gökçebağ (1965, Denizli), gündelik yaşamımızda yer bulan hazır nesnelere üzerinde kesme, bükme, çoğaltma ya da yeniden bir araya getirme gibi teknikler kullanarak onları yeni bir forma kavuşturur. Nesneyi kendisi olmaktan çıkararak alternatif bir dönüşüme uğrattığı

çalışmaları, estetik ve mizahın da dahil olduğu sembolik ve düşünsel birleşimiyle özgünleşir. Türkiye'nin yanı sıra, aralarında Arp Museum, Remagen, Martin Gropius Bau ve Sotheby's Londra'nın da bulunduğu birçok sanat merkezinde sergileri gerçekleşen sanatçı, aynı zamanda

George Maciunas, Marcus Lüpertz, Stiftung Kunstfonds, Leo Breuer ödülleri ile Almanya ve Avusturya hükümetlerinin çeşitli burslarını da kazanmıştır.

İsimsiz, 2020, Karışık Teknik, 80 x 24 x 15 cm, Enstalasyon
Untitled, 2020, Mixed Media, 80 x 24 x 15 cm, Installation

Taksim Maksim

İstanbul'un kalbindeki çeşitliliği ve çok sesliliği yakınsayan Beyoğlu semti şehrin kültür mozağını oluşturan başka bölgelerle arasındadır. Osmanlı Devleti'nin su taksimi yapmasından adını alan Taksim Meydanı her yıl içerisinde değişim ve dönüşüm bir tür nesnelere meydanı olarak; artan ziyaretçilerinin gelip geçişine izin veren, özbedici ryka tabelaların kendine zahmetkâze yer bulduğu, müziğin, kültür-sanatın, zanaatın eklenildiği; eğlenceli bulgular kadar huzurlu vedalara da tanıklık eden bir yer olmuştur.

Meydanın dönüşümüyle oluşan dokuda süpheşiz biçimsel ve yapısal öğelerin bir araya geldiği kadar, tarih ve nesne ilişkileri hatırı sayılır bir önemi vardır. Geçmişten günümüze insanlara yolu nesnelere keşifmiş olgular; sonuçunda meydanı geniş hareketli ilişki, nesnelere hayatlarımızdaki yeri, etkileşime girdiği durumlar, çok çeşitli ifade ve kullanımlar meydanı getirmiştir. Endüstriyelleşmenin de etkisi ile nesnelere, onları yapmak için gerekli başka nesnelere ve insanlara bağlı bir döngüsel döngüsü başlamıştır.

Artık insanlar ve nesnelere birbirine "dolanık"tır.

2000'li yıllardan beri kapalı olan Maksim'de nesnelere daha derin ve karmaşık aralıklar yâkiyken ön bir sanatçının çabası, sosyolojik bir olgu olarak karşımıza çıkan "dolanıklık" kavramına atıfta bulunur. Birbirinden ayrılmaz nesnelere bir araya gelerek yarattığı kakofoni, dolanıklığı çarpıcı ve müzahîr şekilde gözler önüne serer. Böylelikle nesnelere ihtimalleri, olasılıkları birbirlerine nasıl dolandığını, nasıl içkin olduklarını gösterir. Düşük statüdeki fiş, konserve kutusu, reflektör, testere ve muntaz gibi gündelik nesnelere yüksek sanat kanonuna karşı gelmeyi tren rayları, pasaport motifleri, ryka tabelaları gibi nesnelere ve aidiyeti, sürekli hareket halinde olmanın önemini ve nesnenin insanlar için ifade alanını genişliğini karşımıza çıkarır. Bu karşılaşma sergi mekânı duvarını kaplayan "A Sea of Possibilities" adı jiri ile gerçekleştiren ayrı zamanda iddialı dönüşümün imkanlarının sınırsız ve sonsuz olasılıklarını keşfetmemizi sağlar.

Taksim Maksim'de nesnenin dönüşümü, ihtimalleri ve dolanıklığı üzerine görsel ve işitsel bir dizi ile kurulan yapılar; karşılaşmalar, buluşmalar, soylulaşma, göç, kimlik, çok kültürükük, geçmişe öden, geri dönüşüm ve kart yapımı gibi 21. yüzyıl kavramlarını karşımıza çıkarır.

"Dolanıklık," çeşitli sosyal teori ve maddi kültür çalışmalarından hareketle öncelikle şeylerin nesne değişimi, ardından da insan ile şey, kültür ile madde ve toplum ile teknolojinin bir karşımı olan döngüsel kavramdır. İnsanlar ürettikleri şeylere bağlı, ürettikleri şeyler diğer şeylere ve bu şeyler de insanlara bağlıdır.

Küçük: Ayşe ÖZALP

TAKSİM MAKSİM

TAKSİM MAKSİM

TAKSİM MAKSİM

TAKSİM MAKSİM

Koray Tokdemir & Gizem Naz Kudunođlu (Istanbul '74), Hazer Özil & Levent Özmen (Dirimart), Ecem Ümitli & Doris Benhalegua Karako (GALERIST), Moiz Zilberman & Melis Golar & Gizem Demirçelik (Zilberman), Esra Sarıgedik (BüroSarıgedik), Aslı Sümer (artSümer)

Teşekkürler

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

BEYOĞLU
KÜLTÜR YOLU
FESTİVALI